Bobo

NR. 6
8 FEBRUARI 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo speelt van toe-de-loe.
Het schettert als hij blaast,
Maar ieder houdt zijn oren toe,
Want Bobo speelt ernaast!

Er zijn vier knopen van Bobo's jasje gesprongen.
Kun je ze vinden?

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo Konijn en zijn

1. Wie komt daar het tuinhek binnen bij Bobo Konijn? Het is oma. Ze komt vanavond oppassen, omdat papa en mama Konijn uitgaan. Ik hoop dat de kinderen lief zijn, denkt oma. Maar dat zal wel. Als oma oppast zijn alle kinderen lief. Dan kunnen papa en mama rustig weggaan.

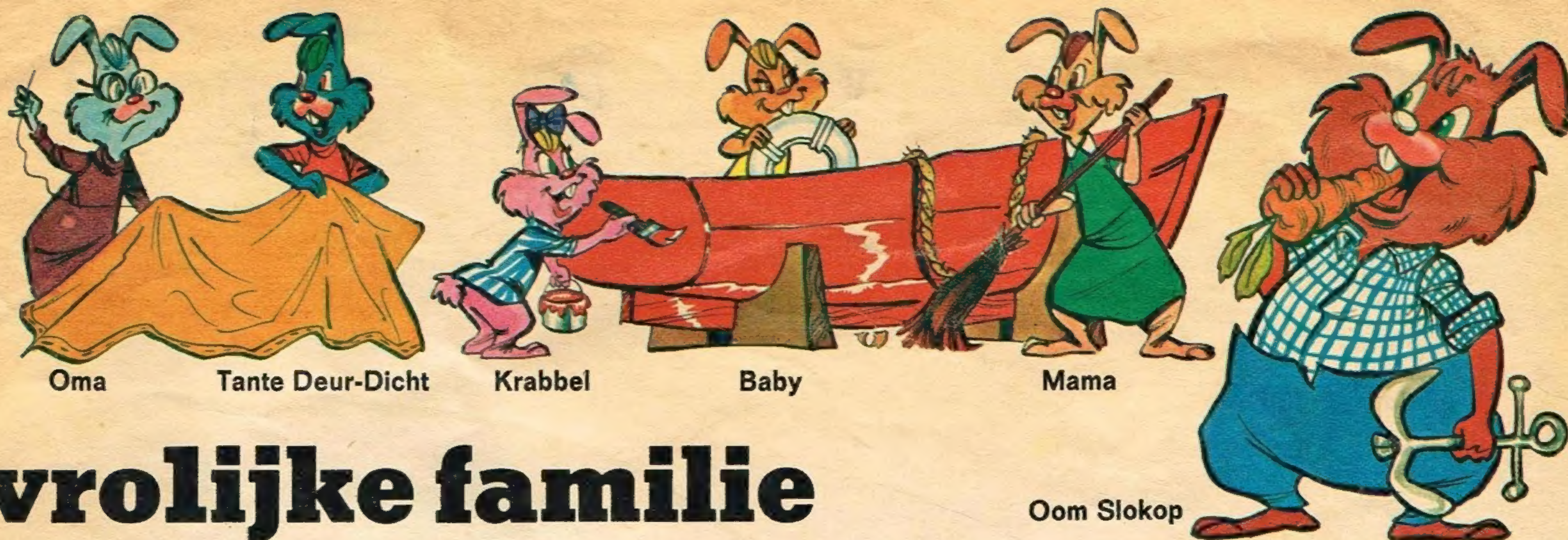
2. Mama Konijn staat al klaar in haar mooiste japon. Ze heeft een fijn snoer kralen om. „Kijk eens, oma," zegt ze. „Bobo, Krabbel en Baby zijn al gewassen en uitgekleed. Ze hebben ook gegeten en hun tanden gepoetst. U hoeft ze alleen maar in bed te stoppen. Zou dat gaan?"

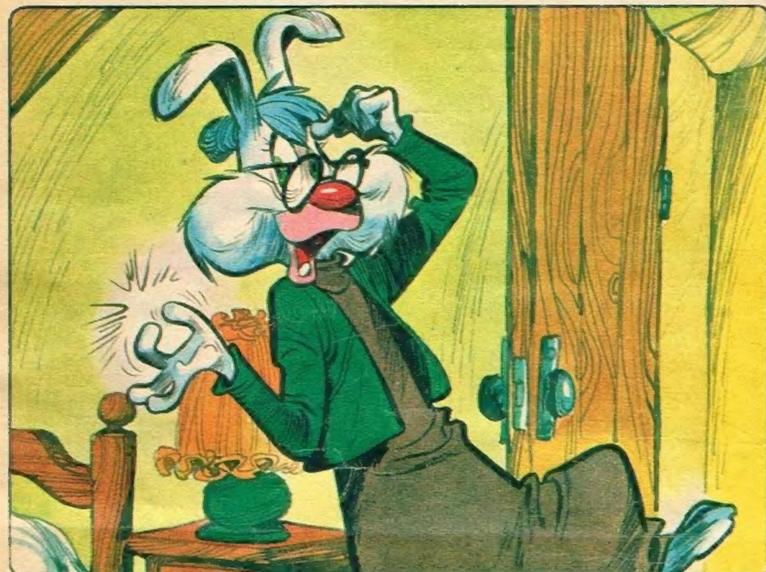
3. „Natuurlijk gaat dat," lacht oma Konijn. „Kom, vrouw," zegt papa. „Het is tijd om op te stappen." „Ik wens jullie een prettige avond!" roept oma hen na, als ze hen nawuift bij het tuinhek. „Dag, oma, en vast welbedankt!" roept mama. Ze vindt het heerlijk, zo'n avondje uit!

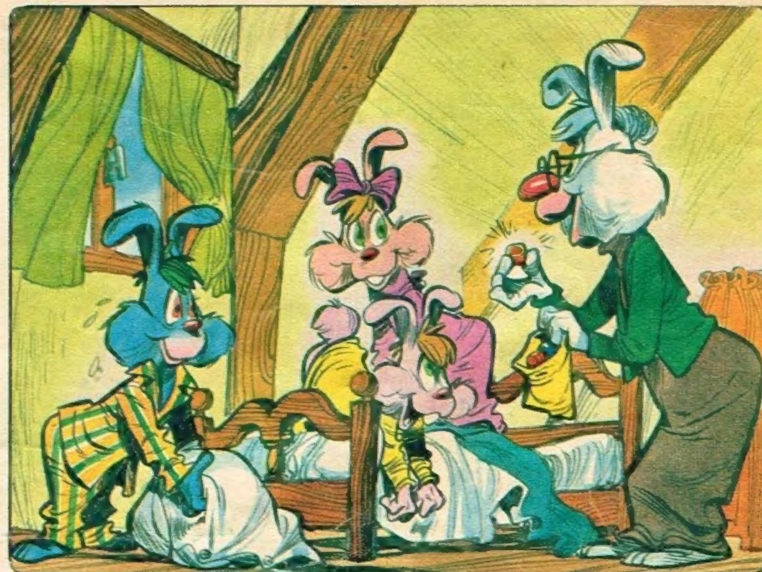
4. De kinderen zijn intussen naar boven gegaan. Maar in plaats van zoet in bed te kruipen begint er een kussengevecht tussen Bobo, Krabbel en Baby. Bens, boem, de kussens vliegen door de kamer. „Kindertjes!" roept oma, „wat zijn dat nou voor manieren! Hou op alsjeblieft!"

vrolijke familie

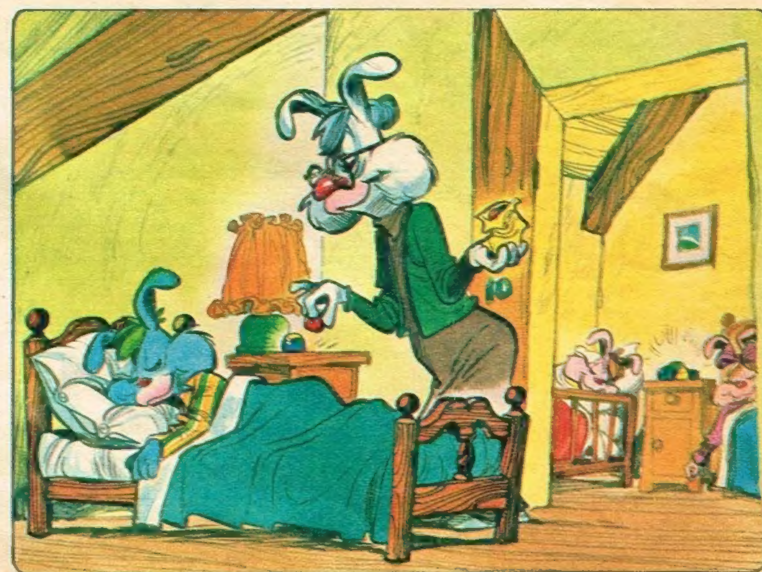
5. Maar de kinderen weten best dat oma niet half zo streng is als mama Konijn. „Nog even, oma!" schreeuwen ze. En ze spelen gewoon verder. Daar moet ik wat op verzinnen, denkt oma. Ik ga niet mopperen, maar ik zal die kleine apekoppen tóch in bed moeten krijgen.

6. Ze haalt een zak met heerlijke snoepjes uit haar tas. „Oooo!" roepen de kinderen. „Is dat voor ons?" „Nu moeten jullie heel stil in bed gaan liggen," zegt oma. „Wie het stilste ligt, krijgt een snoepje. Gauw, allemaal je bed in. En je mag je niet meer bewegen, hoor!"

7. In een wip zijn ze alle drie onder de wol. „Ik mag toch wel ademen," zegt Bobo. „Als ik adem, beweegt mijn buik." „Ademen telt niet," beslist oma. „Dat mag gerust. Maar je moet wel je ogen dichthouden. En geen pootje verroeren, denk erom. Ook je flaporen niet. Begrepen?"

8. Bobo, Krabbel en Baby liggen als muisjes zo stil. Ze zijn trouwens moe van al het stoeien. Dat had oma wel verwacht. Ze vallen meteen in slaap. Lachend legt oma bij ieders bed een snoepje. Dat is voor morgenvroeg. Slimme oma heeft ze fijn op tijd in slaap gekregen!

Bobo Konijn is dol op bloemen en planten. Hij zorgt ervoor dat ze geen dorst hebben. Als de aarde droog is, neemt hij zijn gieter. Daarmee geeft hij ze water. Ik ken er nog meer die van planten houden. Piet van Zanten bijvoorbeeld.

PIET VAN ZANTEN

**Mijn vriendje Piet van Zanten
Hield reuzeveel van planten.
En iedereen zei heel beslist:
Uit hem groeit later een bloemist!
Hij kon de namen noemen
Van meer dan honderd bloemen.
Hij had géén boek van Pietje Bel,
Maar plantenboeken had hij wel!**

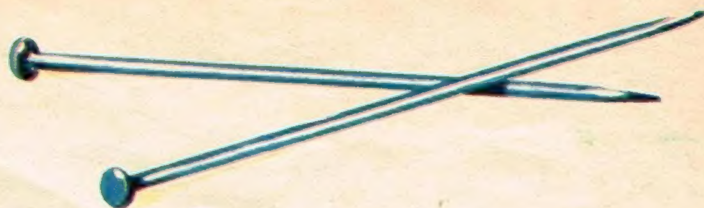
**Maar Piet met al zijn takjes,
Hield óók veel van gebakjes.
Met mokkapunt en appelbol,
Daarmee at Piet zijn buikje vol.
Hij lustte er wel honderd,
En ieder zei verwonderd:
We zullen Pietje toch misschien
Nog eens als taartenbakker zien.**

**Maar hoe de mensen kletsten,
Piet wist het zelf het beste.
Hij werd geen bakker, geen bloemist,
Hij werd wat hij al jaren wist:
En toen hij groot was, luister dan...
Toen werd hij lekker brandweerman!**

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Wie al wat lezen en schrijven kan, moet maar eens laten zien hoe knap hij is. Schrijf de woorden op de stippellijn en lees daarna het verhaaltje.

wol

----

breinaalden

Er waren eens vier bollen.
Ze waren van wol.
Wat moeten we doen?
zeiden de bollen.
Wij kunnen niets.
Maar de mama van Clara
kon goed breien.
Ze pakte de vier bollen van wol.
Ze pakte ook twee breinaalden.
Ze breide voor Clara
een warme trui.
Toen de trui klaar was,
waren de vier bollen wol
op! Op! OP!!!

trui

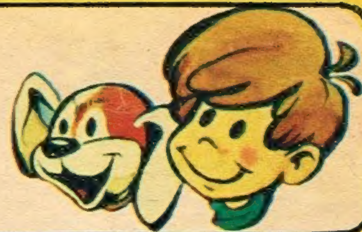
----

mama

OOM STUNTEL

en zijn neefje Handige Heintje

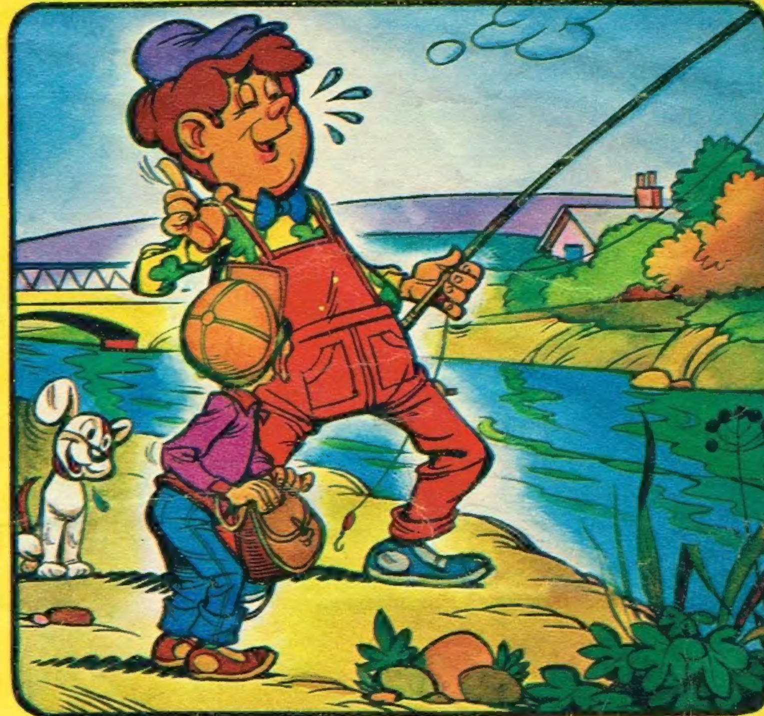
1. „Heintje, ga je vissen?" roept oom Stuntel, als hij zijn neefje met een hengel door de straat ziet lopen. „Hoe kunt u dat zo raden, oom?" lacht Heintje. Maar oom let niet op het grapje. „Ik zal je leren hoe je vissen moet," zegt hij. „Van vissen weet ik ontzettend veel!"

2. Oom loopt met Heintje mee. Hij begint op te scheppen. „Laatst heb ik nog een reuzenvis gevangen. Zóóóóó een!" Hij zwaait zijn arm heel ver uit. Pats, daar slaat hij tegen de hoed van een meneer, die juist langs komt. De hoed valt van zijn hoofd en rollebolt over de straat.

3. „Bent u nou helemáál!" roept de meneer woedend. „Kunt u niet beter uitkijken voor mijn nieuwe hoed!" „Neem me niet kwalijk," zegt oom en hij raapt de hoed vlug op. „Pardon," zegt hij nog eens. De meneer zet met een boos gezicht de hoed weer op. Bijna had oom een klap gehad!

4. Flap de hond is er natuurlijk ook weer bij. „Opgelet, jongen," zegt oom, als ze aan het water staan. „Nu zal ik je laten zien hoe je je hengel uit moet werpen. Dat is een hele kunst en je mag blij zijn dat je die van je oude oom kunt leren." Heintje kijkt toe en dan. . .

5. Oom gooit de hengel naar achter, over zijn schouder. Daar loopt juist juffrouw Sjannie met haar tasje. Het haakje van de hengel grijpt precies het handvat van het tasje beet. Oom rukt de hengel naar voren. Pats, pets! Wat gebeurt er eigenlijk? denkt oom Stuntel verschrikt.

6. Juffrouw Sjannie heeft haar tasje losgelaten. Het is met de hengel de lucht ingegaan en nu is het onder water verdwenen. „Meneer!" schreeuwt juffrouw Sjannie, „u hebt mijn tasje in het water gegooid! O, daar zitten al mijn spullen in. Mijn bloknoot en mijn poederdoosje!"

7. „Het ging per ongeluk, juffrouw Sjannie!" roept oom Stuntel. Hij haalt de hengel gauw weer op. Juffrouw Sjannie schreeuwt zo hard, dat Flapje begint te blaffen. Goeie genade, denkt Heintje. Juffrouw Sjannie is zijn schooljuffrouw. Wat zal ze morgen mopperen!

8. Oom is in het water gesprongen om het tasje op te vissen. Juffrouw Sjannie wil het pakken, maar ze schrikt: er springt een visje uit haar tas. Alles is druipnat. „U krijgt een nieuwe poederdoos van mij," belooft oom. Heintje lacht. De juffrouw is gelukkig niet meer boos!

We wonen allemaal

1. Mama Zonnemans moet een cadeautje kopen voor een vriendinnetje. Daarom heeft papa de gele caravan voor een speelgoedwinkel neergezet. ,,Baby en ik blijven buiten,'' zegt oma. Marjo en Tippie houden haar gezelschap.

2. Opa gaat inkopen doen, maar de rest van de familie wil natuurlijk mee naar binnen. Oom Wim tingelt op de piano. Loekie en Anja dansen erbij. ,,Moet jij niet dansen, giraf?'' vraagt oom. Nee, giraffen houden niet van dansen!

De knopen van Peters jas zijn verborg

in een gele caravan

3. De tweeling speelt cowboy bij de kassajuf. Lucie-met-de-pop kijkt naar de telefoontjes. „Zo een vraag ik er als ik jarig ben,'' zegt ze. „Ik vraag kleurtjes,'' zegt Bas. En waar is Wiesje? Natuurlijk weer bij de bloempotjes!

4. Mama Zonnemans heeft een theeserviesje uitgekozen. En de stoute poesjes van Peter spelen met een speelgoedmuis. Maar, Peter, wat zie ik nu? Je hebt niet één knoop meer aan je jas. Wat zal mama Zonnemans daarvan zeggen?

n in de tekening. Kun je ze vinden?

WIE BRENGT DE IJSBEER NAAR ZIJN HUIS?

Op het bovenste plaatje staat een ijsbeer. Op het onderste staat een luipaard. De ijsbeer houdt van sneeuw en kou. De luipaard houdt van zon en bossen. Kijk nu eens naar de twee plaatjes ernaast. Waar zou de ijsbeer wonen? En waar is het land van de luipaard?

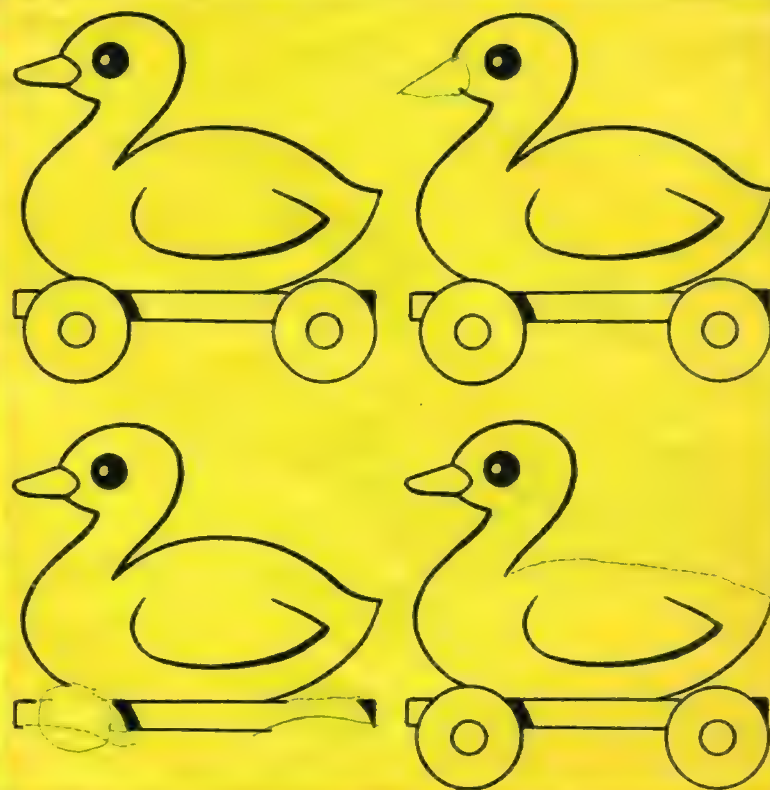
Drie vlegeltjes van egeltjes, die willen elk een bordje melk! Er is maar één bordje melk. Aan de lijntjes kun je zien wie het krijgt!

BAL, BAL, BAL, WIE HEEFT DE BAL?

Deze ballen hebben nog helemaal geen kleurtje. Maar dat kunnen ze wel krijgen. Van wie? Van jou natuurlijk!

„Als jij denkt dat wij hetzelfde zijn, dan heb je het lekker mis! Kijk eens goed wie van ons er anders is!" zeggen deze truien.

Drie eendjes op wielen en één zonder bek en één zonder rugje, is dat nou niet gek? Maak de plaatjes af.

DE KLEINE KONING

Lang geleden, toen jullie grootvaders en grootmoeders nog niet geboren waren, leefde er in een ver land een wijze koningin.
In dat verre land scheen altijd de zon en er groeiden overal prachtige bloemen en heerlijke vruchten. Toch waren de mensen er verdrietig, want een paar weken geleden was hun koning gestorven. Er was geen prins, die nu koning kon worden. En tóch moest er een nieuwe koning komen.
De koningin had altijd samen met de koning het land geregeerd en ze wist wat goed voor het volk was en wat niet.
Nu kwamen er allerlei mannen naar het hof, die zeiden: ,,Ik ben zo knap, ik kan best koning worden.'' De koningin sprak met iedereen, maar telkens schudde ze haar hoofd. Al die mannen dachten dat ze het beter wisten dan de oude koning. En geen van hen wilde luisteren naar de wijze koningin. Op het laatst begonnen ze samen nog ruzie te maken ook. ,,Ik ben knapper dan jij!'' riep de een tegen de ander. ,,Jij zou een koning van niks worden! Je bent een uilskuiken!'' ,,Jij bent zo dom als een varken!'' ,,En jij zo dom als een gans!''
De koningin stuurde ze allen weg.
Ik zou een jonge koning moeten hebben, dacht ze. Een die naar mijn raad wil luisteren en die niet meent dat hij de knapste van het land is.
De volgende dag nodigde de koningin alle jongens van het land uit om samen met haar een feestmaal te gebruiken. Niemand begreep waarom de koningin dat deed.
De ouderen vonden dat de koningin haar tijd beter voor andere zaken kon gebruiken. Maar het was tenslotte háár paleis en daarom konden ze er niets aan veranderen. De jongens kwamen allemaal in hun zondagse kleren naar het paleis. Ze keken hun ogen uit naar de feestelijk gedekte tafel en naar het heerlijke eten dat werd opgediend. De wijze koningin ging tussen hen in zitten en liet ze hun gang gaan. De jongens pakten wat ze krijgen konden.
Ze aten haastig hun portie op en keken dan dadelijk of er nog méér was. Ja, er was nog meer. Er was volop voor iedereen.
Maar één jongen was verstandiger. Hij dacht: ik ben voor het eerst van mijn leven in een paleis en daar zal alles wel anders gaan dan bij mij thuis. Ik moet proberen om alles te doen zoals ze dat hier gewend zijn.
Daarom keek de jongen naar de koningin.
Hij zag hoe ze haar lepel en vork vasthield. Het was wel lastig om dat na te doen, maar toch probeerde hij het. Als de koningin haar servet gebruikte, nam hij het zijne. Als de koningin haar beker nam, pakte ook hij zijn beker vast. De koningin zag het en lachte.
Na de maaltijd liet ze de jongen bij zich komen. ,,Ik zal van jou een koning maken,'' zei ze. ,,Ik heb gezien hoe je aan tafel van mij wat wilde leren. Nu ga ik je nog veel meer leren. Als je je best doet, zul je een goede koning worden.''
Toen stuurde de koningin een bediende naar het huis van de jongen, om het grote nieuws aan zijn vader en moeder te vertellen.
En het gebeurde zoals de wijze koningin gezegd had.
De jongen werd een goede koning en hij regeerde meer dan zestig jaren over het land, waar de zon altijd scheen. Het verhaal van hoe hij koning werd liet hij met gouden letters opschrijven in een groot boek.
Dat boek is er nog altijd. En als het land hier niet zo verschrikkelijk ver vandaan was, moest je er zeker eens naar gaan kijken!

Mevrouwtje

1. Mevrouwtje Sprokeboom bakt met Pukkie en Wanda een lekkere taart. „Zo iets deden we nooit toen we nog in Sprookjesland woonden," zegt Wanda. „Toen toverden we alles." Wanda is eigenlijk een kleine fee. En mevrouwtje Sprokeboom is nog steeds de sprookjeskoningin.

2. Pukkie, het sprookjesjongetje, vindt het enig om te doen of hij een gewoon mensenjongetje is. Nu zetten ze de taart in de oven. „Taart bakken is zeker zo leuk als taart toveren," vindt Wanda. „Maar het is wel warm bij die oven," puft Pukkie. „Ffft, ik krijg er dorst van!"

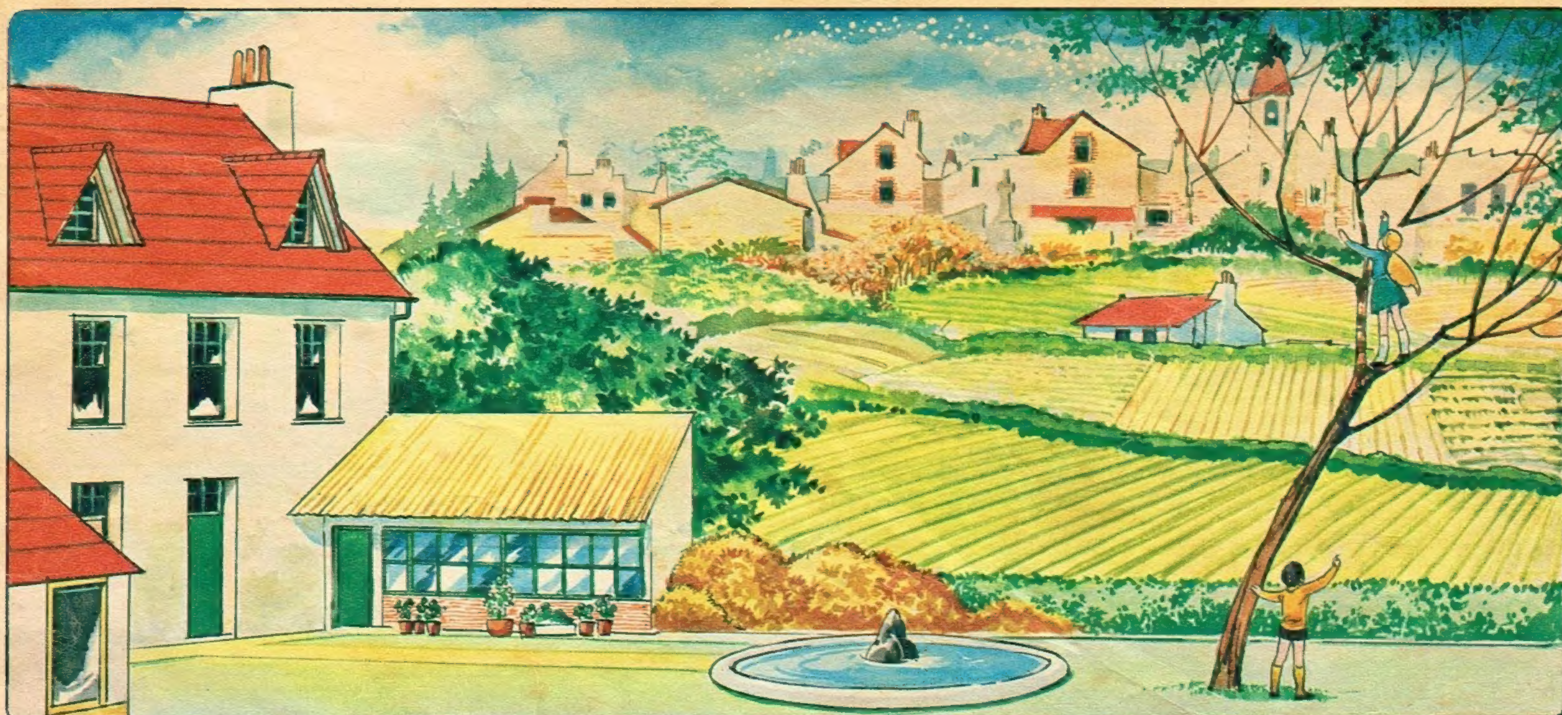
3. Nu gaan ze met hun drietjes de vuile spullen afwassen. Ook dat werkje waren ze niet gewend in Sprookjesland. Maar als je elkaar helpt, is het gauw gebeurd. „Het is nu drie uur. Over een half uur mag de taart uit de oven," zegt mevrouwtje Sprokeboom waarschuwend.

4. „Gaan we nu in de stad een ijsje eten?" vraagt Pukkie, als de afwas klaar is. Nee, dat kan niet. In een half uur kunnen ze niet op en neer naar de stad. En als de taart te lang in de oven staat, verbrandt hij. „Dan tovert u de taart er maar uit," zeurt Pukkie door.

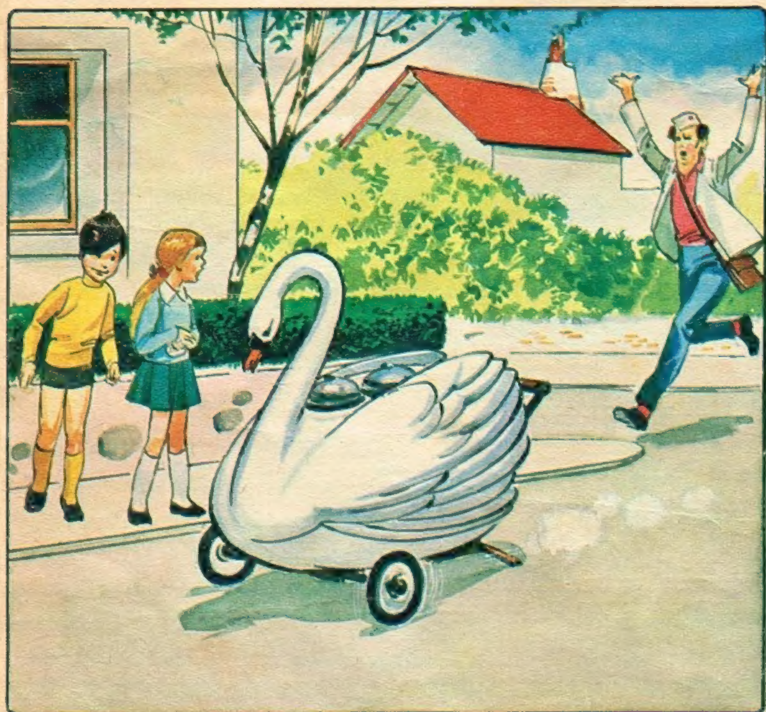
Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 18410. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) *f* 4,55. Losse nummers: 50 cent.
Girobetaling: Ontvangt U het blad *per post* onder adresband: postgirorekening 159000 t.n.v. Bobo-Haarlem. Ontvangt U het blad van de bezorger, gebruik dan postgirorekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij De Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.

Sprokeboom

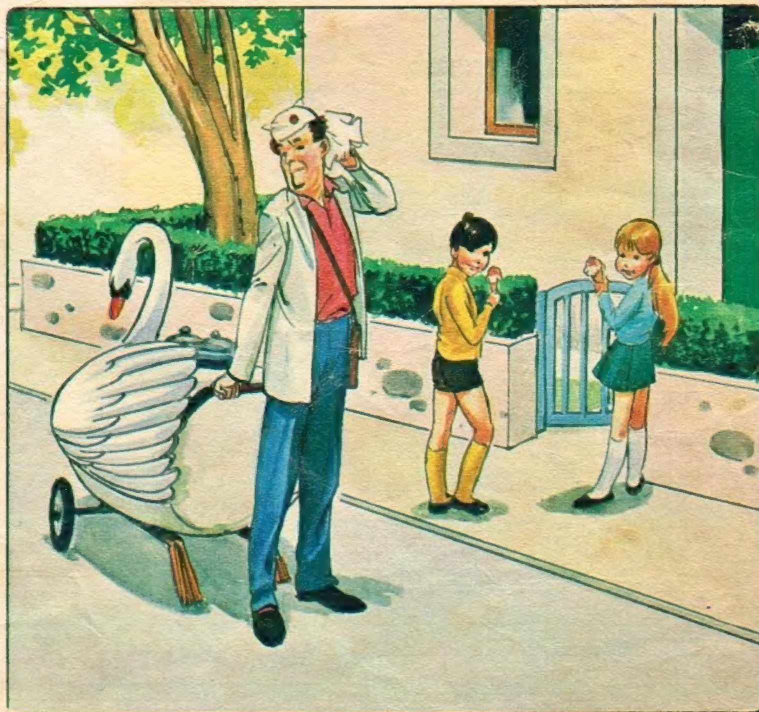

5. „Je weet best dat we afgesproken hebben om niet te toveren zolang we in Mensenland wonen," zegt mevrouwtje Sprokeboom. Pukkie en Wanda kijken elkaar eens aan. Ze glippen de tuin in. „Ik heb ook zin in ijs," fluistert Wanda. „Kwam er maar een ijscokarretje bij ons langs!"

6. Dan klimt ze vlug in een boom. Ze zegt een toverspreuk en blaast die, fffft, over de daken heen, naar de stad. De toverspreuk van Wanda gaat naar een ijscokarretje. En dat is ook de bedoeling. Wanda en Pukkie willen allebei een ijsje met slagroom. Let maar eens op!

7. De ijsman staat op de hoek van de straat. Hij heeft een leuke kar. Een karretje dat de vorm heeft van een zwaan. Opeens begint het ijscokarretje te rijden. De baas rent erachteraan. Het karretje rijdt verder. De stad uit. Waar rijdt dat ding naar toe? Hij kan het niet inhalen.

8. Bij de deur van Wanda en Pukkie houdt het stil. „Hhh. . ." hijgt de ijscoman. „Is me dat lopen. Mijn karretje reed opeens weg. Het leek wel toverwerk!" „Mogen wij twee ijsjes met slagroom?" vraagt Wanda. Ze geven ieder geld. Dan gaat de ijscoman gauw naar de stad terug.

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

Laura, Jacqueline en Maarten zijn de baas van dit leuke speelgoedhuishouden. Ik denk dat je best mee zou willen spelen. Maar dat gaat niet. Je kunt wél het plaatje heel goed bekijken. Dan moet je proberen of je op de vragen een antwoord weet.

1. Kun je de poppen tellen?
2. Hoeveel poppen zitten er aan het tafeltje?
3. Hoeveel poppen hebben een paardestaart?

4. Zie je ook teddyberen? Hoeveel?
5. Wat voor een lintje heeft een teddybeer om?
6. Hoeveel oren hebben twee teddyberen?

7. Hoeveel speelgoedhondjes zie je?
8. Wat doet Maarten met een hondje?
9. Wat wil het andere hondje?

10. Hoeveel kinderwagens zie je?
11. Ligt er een pop in?
12. Wat is de kleur van haar strik?

13. Wat doet het meisje dat staat?
14. Wat heeft ze in haar hand?
15. Is het warm of koud?

16. Hoeveel lepels zie je?
17. Wat doet het meisje dat zit?
18. Waarom draagt ze grote schoenen?

Antwoorden: 1 ja, vijf; 2 drie; 3 twee; 4 ja, twee; 5 blauw; 6 vier; 7 twee; 8 hij neemt het aan de lijn; 9 dat wil een kopje thee; 10 een; 11 ja; 12 geel; 13 ze strijkt; 14 een strijkijzer; 15 warm; 16 zeven; 17 ze voert de pop; 18 ze speelt voor mama.

© WORLD COPYRIGHT N.V. UITGEVERIJ DE SPAARNESTAD, HAARLEM